

Da der hidtil har været ydet Tilskud ogsaa til unge Lærere med mindre end 4 Aars Anciennet, maa Ministeriet, navnlig af Hensyn til de smaa Skoler, ønske at kunne raade over et Beløb, hvoraf der kan udredes saadanne Tillæg, men som ogsaa kan anvendes til Tillæg til Lærere, som har tilstrækkelig Alder og Anciennet, men som ikke kan opnaa Alderstillaeg, fordi Skolen ikke fuldt ud opfylder Betingelserne for at komme ind under Tilskudsfordelingen.

I denne sidste Henseende bemærkes, at Ministeriet maa finde det rigtigt, at Opnaaelsen af de her omhandlede Løntillæg betinges af en Grundløn paa mindst 40 Kr. aarlig pr. egentlig Time.

Det er Ministeriets Tanke, at denne Fordring maa forhøjes paa kommende Finanslove, hvorved endnu bemærkes, at naar en Løn af 40 Kr. fordres som absolut Minimum, vil erfaringsmæssig Gennemsnitsminimallønnen ligge en Del højere, formentlig omkring 45 Kr. egentlig.

I Henhold til foranstaaende skal Ministeriet anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finansloven for Finansaaret 1919—20 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 19 A. III. B. 2. g. Løntillæg til Lærere ved private Mellem- og Realskoler udenfor Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, forsaavidt Skolerne er Medlemmer af den i Litra e. omhandlede Pensionskasse.

Beløbet forhøjes med 210 000 Kr.

S. KEISER-NIELSEN.

H. F. Øllgaard,
Pm.

Til Folketingets Finansudvalg.

311

Undervisningsministeriet. København, den 7. December 1918.

Idet Ministeriet med Hensyn til Nødvendigheden af en Forhøjelse af de til de private eksamensberettigede Mellem- og Realskoler udenfor Stor-København givne Bevillinger kan henvise til, hvad der er udtalt i Ministeriets Skrivelse af Dags Dato angaaende Forhøjelse af den under Finanslovskonto § 19 A. III. B. 2. b. opførte Bevilling, skal man med Hensyn til den under Finanslovskonto § 19 A. III. B. 2. k. givne Bevilling til Fripladser i de omhandlede Skolers Mellem- og Realklasser oplyse følgende:

I Skoleaaret 1917—18 ydedes der ved de heromhandlede Skoler Fripladser til et Beløb af ca. 230 000 Kr. (Søskendemoderation o. a. l. ikke medregnet), hvilket udgør ca. 21 pCt. af de samlede normerede Skolepenge.

Skønt dette Beløb maa antages hidtil nogenlunde at have dækket Behovet efter Fripladser, maa man formene, at Forholdet i saa Henseende vil forandre sig, thi da Undervisningen ved Statsskolerne maa antages ogsaa i Provinsen at ville blive gratis for Børn fra Hjem med Indtægter indtil 4 000—5 000 Kr., vil dette sikkert medføre, at de heromhandlede Skoler, ikke blot de, der er beliggende i Statsskolers eller kommunale Skolers Opland, men ogsaa de andre, i Befolkningens Interesse kommer til at følge med i denne Bevægelse, saaledes at de indretter sig paa enten at give et betydeligt forøget Antal Fripladser eller at indføre en glidende Skolepengeskala.

For i nogen Maade at holde Skolerne skadesløse for det derved forarsagede Afsavn i Indtægt maa det anses for nødvendigt, at Fripladstilskuddet forhøjes ganske betydeligt, og at Bestemmelserne om det fastsættes saaledes, at Skolerne sættes i Stand til eventuelt at indrette Skolepengeordningen paa lignende Maade som ved Statsskolerne.

Hvorledes Skolepengeordningen i hvert enkelt Tilfælde mest formaalstjenligt skal indrettes, maa man have det overladt til Skolerne selv at bestemme